

føre Driftsbogen og Salgsbogen. Det er Noget, som efter vor Mening ligefrem er i sin Orden, at naar en Fuldmægtig skal kunne underskrive disse Bøger, og hans Navn altsaa skal kunne sættes under Angivelsen, saa maa Kontrollen i Forveien være vidende om, at han har denne Bemyndigelse. Det forudsættes, ogsaa i § 5, at vedkommende Fuldmægtig er anmeldt for Kontrollen. Vi mene altsaa, at det er ligefrem nødvendigt, at der i § 4 udtrykkelig siges, at hvis der findes saadanne Fuldmægtige, saa skulle de betimelig være anmeldte for Kontrollen. — Med Hensyn til § 5 have vi altsaa ligeledes foreslaaet, at den Fuldmægtig, som skal kunne føre Bøgerne, skal være anmeldt for Kontrollen. Det følger af sig selv, at naar Kontrollen kommer og efterser Hefterne, bør der ikke kunne staa et eller andet Navn, som Kontrollen ikke kender; den maa i Forveien vide, hvem der har Bemyndigelse til at underskrive. — Dernæst har Udvalget i § 6 foreslaaet en Redaktionsændring, som formentlig gjør det mere tydeligt for Vedkommende, som skal affatte denne Salgsbog, hvad det er, han underskriver, og derigennem umuliggjøre, at han tager fejl af Diemedet og Ansbaaret, der er forbundet dermed. Saaledes som § 6 nu er affattet, saa faaer man ikke egentlig Indtryk af, at Salgsbogen er en Bog, der særlig skal føres for Statens Skyld, som Angivelse til Statteberegning. Naar man læser Paragrafen, kan man godt faae det Indtryk, at det er en almindelig Forretningsbog, som Bryggeren føres, og som Kontrollen benytter til derigennem at anfætte Skatten. Vi have ment, at en saadan Misforstaaelse fra Bryggerens Side bør være udelukket, særlig af Hensyn til de strænge Straffe, vi foreslaa, og vi have derfor foreslaaet den Ændring af Redaktionen, at det udtrykkelig skal tilføies, at den opgjøres under Bestyrerens eller hans for Kontrollen anmeldte Fuldmægtigs Haand ved hver Maanedes Udgang, altsaa at han selv eller hans Fuldmægtig skal underskrive den; og dernæst have vi tilføiet, at denne Salgsbog er en Angivelse til Statteberegning, efter hvis Udbjænde Skatten indbetales. Der staaer nemlig i § 13 en Straffebestemmelse for urigtig Angivelse til Afgiftsberegning, for urigtig Føring eller for Unbladelse af at føre disse Bøger; men

saa bør det ogsaa udtrykkelig siges i § 6, at Salgsbogen er en Angivelse til Statteberegning, for at Bryggeren kan vide, at hvis han her indfører Urigtigheder, saa vil der derigennem paahvile ham Ansvar efter § 13. Saa kommer dernæst Ændringsforslag til § 8, hvortil den høitværdige Finansminister har stillet et Underændringsforslag, som jeg skal tillade mig at dvæle lidt ved. Vi have her tænkt os, at naar vi ere saa haarde imod Bryggerierne i andre Retninger, saa vilde vi her komme dem imøde ved ikke at paalægge dem den Pligt at indsende deres Bøger til Kontrollen, idet de skulde kunne nøies med, at Bøgerne blive afhentede paa Kontoret i Kjøbenhavn, hvor Kontrollen vil have Sæde, af en Mand, der sendes til at hente dem, eller i Provindsiere af vedkommende lokale Toldoplysn, som den Forpligtelse skulde paahvile at afhente og indsende Bøgerne. Smidlertid vil det jo ses, at Toldbestyrelsen har ment, at det ikke vil være heldigt at paalægge den en saadan Pligt, men har fastholdt Duffeligheden af, at Bøgerne skulle sendes til Kontrollen. Vi have ikke lagt saa megen Vægt paa denne Sag, at vi have villet fastholde vor Mening, naar Toldbestyrelsen foretrækker en anden Ordning, og vi have for saa vidt altsaa tiltraadt det Underændringsforslag, som er stillet af den øerøe Finansminister, og skulle anbefale Thinget at stemme for det, idet vi dog ønske eventuelt at overveie, om det er tilstrækkeligt at sige, at Bøgerne skulle tilsendes Kontrollen, eller om der ikke bør tilføies Noget i Retning af, f. Ex., at Tilsendelsen skal ske i rekommanderet Brev eller deslige. Der kan jo nemlig, naar Bryggeren siger, at han har sendt Bøgerne, medens Kontrollen paastaar, at den ikke har modtaget dem, opstaa Spørgsmaal om, hvorledes Bevisbyrden i saa Henseende da skal fordeles, og det er rigtigt at overveie, om det saa ikke er det Bedste udtrykkelig at fastsætte, at Bøgerne skulle sendes i rekommanderet Brev, eller at de Vedkommende paa anden Maade skulle sikre sig Bevis for virkelig at have sendt, hvad de skulle. Det er i det Hæle Hensynet til Banfæligheden ved Beviset for Afsendelsen, som har bevirket, at vi fra først af have haft Betænelighed ved at gaa ind paa den foreslaaede Ordning; men, som sagt, vi forbeholde os nærmere at overveie, hvorledes